

Janusz Kozłowski, Andrzej Kudła

Legnica, ul. Bagienna

Informator Archeologiczny : badania 3, 125-126

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dem. składający się z ok. 50 sztuk miedzianych guziczków zaopatrzonych w dwie zagięte pod spód trójkątne wypustki. Namalowane one były pierwotnie na pasek z niesidentyfikowanej materii organicznej, którego resztki tkwiły jeszcze niekiedy pod wypustkami. Całość znajdowała się w szosątkowo zachowanym woreczku /skórzanym?/.

Znaleziono poza tym kilka egzemplarzy zawieszek skroniowych z drutu brązowego o różnej ilości szwów, wisiołek binoklowaty w postaci dwutarošek ze spiralnie zwiniętego drutu, połączonych kabłąkiem oraz paciorki "salta leone". Z innych przedmiotów uzyskano trójkątny wisiołek gliniany z trzema dekoracyjnymi otworkami oraz mocno skorodowany, niesidentyfikowany przedmiot żelazny.

Chronologicznie odkryte obiekty nie odbiegają od znanych już z lat ubiegłych. Najbliższe analogie do badanego omentarszyska stanowią podobne stanowiska w Kwaczale i pow. Chrsanów, Piasku pow. Lubliniec i Zabędach-Przyszówce pow. Gliwice.

Prace kontynuowane będą w roku przyszłym.

LEGNICA, ul. Bagienna

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Janusz Kosłowski i mgr Andrzej Kudła. Finansował PKZ w Legnicy. Pierwszy sezon badań. Omentarszysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Stanowisko odkryte w czasie robót ziemnych przy budowie PZGS w Legnicy ul. Bagienna.

Jest ono położone w północno-wschodniej części miasta i zajmuje północno-wschodnią część obszernej kulminacji w pobliżu rzeki Czarna Woda.

Ogółem przebadano obszar o powierzchni 100 m². Odkryto 4 groby ciałopalne zalegające na głębokości 1,3 - 0,5 m, prze-mieszane 1 2 skupiska ceramiki oraz kości. Grób 1 popielnicowy. Zawierał 11 naczyń i jedną zapinkę brązową. Grób 2 - popielnicowy. Zawierał 2 naczynia i uszkodzoną szpilę z dwiema taroskami spiralnymi. Grób 3 - popielnicowy, z 2 przystawkami. Grób 4 - jamowy.

Badania będą kontynuowane.

LUBARTÓW

patrz epoka brązu

LUBNIEWICE, pow. Sulęcina

patrz uzupełnienia 68

LUBNICE, pow. Wieruszów
Stanowisko 2

Museum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski.

Finansował WKZ w Łodzi. Omentarsysko Kulturalny Łużyckiej z okresu halenckiego.

Na stanowisku nr 2 kontynuowano badania ratowniczo rozpoczęte w 1965 roku. Koncentrowały się one w południowej części omentarsyska, narażonej najbardziej na zniszczenie przez głęboką mechaniczną orkę.